

Spm. nr. S 2498

Til arbejdsministeren (1/7 99) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren præcisere, i hvilke tilfælde bestemmelsen om midlertidigt bortfald af arbejdsgivers betaling af 1. og 2. ledighedsdag ved arbejdskonflikter af større omfang vil kunne anvendes?«

Begrundelse

Det fremgår af § 84, stk. 5 i Lov om arbejdsløshedsforsikring, at arbejdsministeren i helt særlige tilfælde kan fastsætte regler om, at bestemmelsen om dagpengegodtgørelsen midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang. Bestemmelsen har endnu ikke været anvendt.

Ved konflikten i 1998 blev der gennemført strejke mod arbejdsgivere, der ikke var omfattet af konflikten, fordi disse allerede havde indgået overenskomster, da arbejdet blev afbrudt. Som følge heraf måtte arbejdsgiverne hjemsende deres medarbejdere, og skulle betale godtgørelse for medarbejdernes 1. og 2. ledighedsdag.

Arbejdsministeren har i oktober 1998 været indkaldt i samråd om, hvorfor ministeren har afslået at suspendere reglerne om betaling af 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med forårets storkonflikt. I talepapiret fra samrådet begrundede ministeren sit afslag med, at »dispensationsmuligheden ikke tidligere har været i anvendelse, og da bemærkningerne i lovforslaget som nævnt ikke er klare«.

Svar (9/7 99)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I forbindelse med konflikten på arbejdsmarkedet i foråret 1998 har jeg tidligere besvaret en række henvendelser om muligheden for at anvende dispensationsbestemmelsen i arbejdsløshedsforsikringslovens § 84, stk. 5. Jeg kan fortsat henholde mig til min besvarelse i samrådet i oktober 1998.

Jeg kan endvidere uddybende oplyse, at der under Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har været nedsat et udvalg om arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Udvalget har afgivet rapport i april 1999. Udvalget havde til opgave at komme

med forslag til løsningsmodeller, der kan sikre, at medlemmer af arbejdsløsheds-kasser får den dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, de har krav på.

På baggrund af rapporten fra udvalget overvejes reglerens fremtid i øjeblikket, og mulighederne for præcisering af anvendelsesområdet for dispensationsbestemmelsen vil indgå i de samlede overvejelser.

Spm. nr. S 2515

Til arbejdsministeren (2/7 99) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Hvad er ministerens kommentarer til ILO's afgørelse af 4. juni 1999, der fastslår, at regeringsindgrebet i storkonflikten i 1998 var et klart brud på luftfartspersonalets ret til at føre frie forhandlinger?«

Begrundelse

Der henvises til Politiken den 25. juni 1999 samt til ILO's skriftlige afgørelse af 4. juni 1999 i sag nr. 1971 mellem den danske regering og luftfartspersonalets samt kabinepersonalet i Maersk Air.

I artiklen i Politiken den 25. juni nævner luftfartspersonalets formand, Nicolas Fischer, at »næste gang Danmark overtræder konventionerne, risikerer vi at blive indklaget for Den Internationale Domstol«.

Svar (12/7 99)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

ILO's afgørelse omfatter 2 elementer: Dels kritiseres indgrebet i konflikten i 1998, dels kritiseres reglen i forligsmandsloven, hvorefter forligsmanden kan sammenkæde flere mæglingsforslag, såfremt forhandlingsmulighederne på de pågældende områder må anses for udtømte.

Da Folketinget vedtog fornyelsesloven sidste forår, var man opmærksom på, at et indgreb i den igangværende konflikt kunne give problemer i forhold til ILO. Regeringen fandt dog umiddelbart, at indgrebet ikke var i strid med ILO's konvention 98 om retten til at føre frie forhandlinger.